

„Научи ни така
да броим дните си,
че да придобием
мъдро сърце“

Псалм 90:12

тема
на броя:

Времето, вечността и аз

Редакционна
колегия

Иван Вълков, Йордан Пеянски,
Калина Сотирова, Люба Никифорова,
Саркис Ованесян,
Светлана Григорова

Въпросът: "Какво представлява Времето?" е един от основните във философията.

Древногръцките философи Аристотел и Платон различават две разновидности на тази категория: Време - "χρονοζ" и вечност - "αιων". Аристотел дефинира Времето като "число на движението" или "мяра на движението и покоя", тъй като движението се измерва с време, а Времето - с движение (Физика, 221 В). Няколко века след тях Блажени Августин Въвежда друга идея за време: той разглежда божествено време или "вечността" (aeternitas) и земното време (tempus). Към XVII в. представата за "божествено" и "земно" време се заменя с понятията за обективно

(абсолютно) време и неговото субективно възприятие (относително време).

Още Аристотел поставя въпроси, които показват обвързаността на човека с времето: "Какво е отношението на времето към душата?.. Ще съществува ли време при отсъствието на душа? Ако на нищо друго не е присъща способността за броене освен на душата и на разума, то без душа не може да съществува време" (Физика, 223 а).

Главен редактор: Светлана Григорова
Стилистичен редактор: Люба Никифорова
Коректор: Уляна Василева
Превод: Наталия Иванова
Първа и четвърта корици: Росен Димитров
Дизайн: Йордан Пеянски
Сътрудници: Андрей Неделчев, Борислав Георгиев, Манол Манолов, Марина Тодорова

Материали могат да се използват само със съгласието на редакцията. Вашите отзиви и препоръки по съдържанието и оформлението на списанието, както и авторски материали - статии, разкази, стихове, рисунки, снимки, - изпращайте на адрес: Саркис Ованесян П.К. 72 София 1330 e-mail: prozoretz@mail.bg Авторите носят отговорност за своите материали. Мнението на редакцията не винаги съвпада с тяхната позиция. Получените материали не се рецензират и не се връщат. Материалите на стр. 8, 15, 18, 32 и 33 са преведени със съгласието на списанията „Вера и живот“, „Тропинка“ и „Менора“. Интернет страница: www.prozoretz.bg

В главното - единство, във второстепенното - свобода, във всичко - любов Блажени Августин

Блажени Августин също мисли, че времето съществува само за душата: "Ясно е едно: бъдеще и минало не съществуват и затова е неправилно да се говори за съществуването на три времена: минало, настояще и бъдеще. По-правилно е да се каже, че съществува настоящето на миналото, обикновеното настояще и настоящето на бъдещето. Тези три времена съществуват в душата ни и никъде другаде: настоящето на миналото е нашата памет; обикновеното настояще е съзерцанието; настоящето на бъдещето е неговото очакване" (Изповеди, XI, 20).

За разлика от човешкото летоброене годините за Бога са едновременни и неподвижни, всяка следваща не измества предишната, защото тя не отминава... Днешният ден на Бога не отстъпва на утрешния и не сменя вчерашния. Днешният Божи ден е вечност.

Има ли някъде точка на съприкосновение между Божието и човешкото време? Да и тя е моментът, когато човек докосва вечността, като се съединява с вечния Бог - моментът на новораждането. Бог извършва това със същата сила, с която е възкресил от мъртвите Иисус Христос. Този момент е най-важният в живота на човека - освобождава го от порочното минало, дава му пълноценно настоя-

ще и му гарантира щастливо бъдеще. Самото възприемане на времето от тук нататък е различно - пред теб е вечността, а не някакви 70-80 години.

Вярващият възприема различно миналото на човечеството, защото сам е част от Църквата, която живее много повече от самия него, но той е причастен към нейното минало с всичките му вековни ценности, както и към настоящето ѝ. Този момент е гаранция, че когато свърши земното му време, човекът ще премине в друго, което се нарича "вечност". Така единствен момент от земния живот определя съдбата на хората. Но пътят до него може да бъде дълъг, изпълнен с празни, безсмислено пропиленни години, с мъчително търсене на смисъла в живота. Щастлив е който поне в края на дните си успее да се помири с Бога, но много по-щастлив е този, който Му посвети целия си живот, защото го изживява по-дълбоко, навлиза в една духовна сфера, недостъпна за непомирните с Бога.

Без съмнение не е толкова важно колко дълго живееш на земята, значение има дали си свършил най-важното - дали си се погрижил да живееш вечно. На тази тема е посветен броят, който държите в ръцете си.

Светлана Григорова

Съдържание

Светлана Григорова Времето, вечността и аз	2	Интервю с Тодор Велчев Физика и време	24
Сергий Булгаков Възкресението на Христос и съвременното съзнание	4	Марина Тодорова От илюзиите към Истината	26
Манфред Шпренг Ритъмът на времето	8	Румяна Кирова Лудост ли е днес да вярвам в Христос?	28
Иван Вълков Грабването на Църквата	12	"Прозорец" www.prozoretz.bg	32
Яков Крекер Второто раждане	16	Валдемар Цорн По пътя към Емаус	33
А. Борисов Аз съм с вас през всички дни до свършека на света	18	Борислав Георгиев Кръстословица	34
Дейвид Ливингстън Кой е Нимрог?	20	Никола Ракитин, Владимир Петровски Христос възкресе!	35